

tyis nullius sapiēs cuilibet qñi rñdet: s; tñ ad eas q̄ pri-
nent ad suā sciētā. Ita doctor veritatis non d; cuilibet
q̄stioni rñdere. Stulticia enī sapiētie opponit. Dec aut
doctrina ē sapiētie. Deut. 4. Dec. n. sapiētia v̄ra ⁊ itelle-
ctus corā pplis rē. Quēstioēs ḡ aduersantes intētionib;
doctrinē istī stulte sunt: aduersant aut ei illa q̄ sunt indi-
sciplinabilia. Job. 34. Job aut stulte locut' ē: et v̄ba illi'
nō sonāt disciplinā rē. Itē qñ manifestū pponit: vt dubiū
s. q̄cūq; d; aliq; p se tenere i sciētā. Et hec sūt q̄ spectāt
ad instructionē fidei ⁊ eruditionē mox: et q̄dā sunt q̄ d;
vitare. Un̄ dicit (Genealogias.) Ponunt. n. genealogie
i scripturis pp mysteria ⁊ pp intellectū historialē. In re-
sistēdo ipugnātib; d; vitare p̄tentiōes ⁊ pugnas. Qñ. n.
ē disputatio ad inq̄sitionē veritatis ē laudabile: s; qñ est
ad oñdēdū qd sit tenēdū ⁊ qd vitādū: tales sunt vitāde.
puer. 20. Donor ē hōi q̄ sepat se a p̄tentiōib; rē. z. Ti. z.
Noli v̄bis p̄tendere. Pugne legis sunt q̄ nō ex vitio dispu-
tātiū: s; q̄ oriunt' ex p̄tēte i scriptura vel rōibus d;ys.
S; nūqd h; semp sunt vitāde: Dicēdū ē i scriptura sa-
cra fm veritatē nihil ē d;riū. S; si aliqd appet d;riū: Ul-
t' ē q; nō intelligit. Vel q; corrupta sunt vitio scriptoz: qd
p; spāliter i numeris ⁊ genealogys. Et h' iō q; determia-
ri nō p̄nt vult q; vitent. Et hoc iō q; inutiles sunt. Et do-
ctor ad duo itendere d;. s. ad vtilitatē et ad veritatē. p.
uer. 8. Veritatē meditatiōē guttur meū rē. Esa. 48. Ego
dñs de' tuus docēs te vtilia. Non ē ḡ itromittēdū se de
inutilib; et q̄ nō h̄nt solidā veritatē. Scire. n. singularia
vt sūt genealogie nō ē ad p̄fectōes itellectus nec ad istru-
ctiōnē mox nec fidei. Et sūt vane: q; nō h̄nt solidā vitatē.
Deinde cū dicit. (Hereticū rē.) Qñdit q; sunt vitādi i
ter hoies: et p̄mo oñdit q; heretici. Scdo oñdit rōes hui'
ibi. (Sciēs q; rē.) Dicit ḡ hereticū hoiem rē. Ubi notā:
dū ē qd faciat eē hereticū: et accipiēda ē p̄ma rō hui' no-
minis hereticus. Nō. n. v̄r a diuisiōe: s; ab electiōe vt di-
cit hieronymus. In greco. n. heresis d̄r electio. Un̄ here-
ticus. i. electinus q̄si p̄tinaciter adherēs secte alicui' quā
eligit. Un̄ sciēdū ē q; ois hereticus ē errās: ⁊ nō ecōuer-
so pp duo. P̄mo ex pte m̄ae circa quā errat: puta si nō
ē circa finē vite humane: vel circa id qd ad fidē p̄tinet et
bonos mores. Talis. n. sic errās nō ē hereticus. Si v̄o er-
raret circa ea q̄ sunt ad finē vite humane semp ē hereti-
cus. Et dico finē vite humane: q; apud antiq̄s erāt secte
ponētes diuersum finē fidei: vt p; de stoycis et epicuris.
Et sic si aliq; diceret deū nō eē trinū ⁊ vnū et fornicatio-
nē nō eē peccatū ē hereticus. (Scdo ex pte electiōis:
q; eligēs si nō ē p̄tinax. s; ē parat' corrigi. s; ecclesie d̄ter-
minationē: et sic nō ē ex malicia: s; ex ignorātia nō ē he-
reticus. Dūc ḡ deuota pp periculū. z. Ti. z. Sermo eoz
vt cācer serpit. Itē nec aliq; cōicet peccat' eoz nevidea-
tur eis p̄sentire. z. Jo. ca. vnico. Si q; venerit ad vos et
hāc doctrinā nō afferit rē. Itē pp penā. Numeri. 16. Re-
cedite a tabernaculis hoimū impioz: et nolite tāgere q̄
ad eos p̄tinēt rē. Vult tñ q; moneat: et si nō dimittit tūc
ē hereticus et vitādus. Et dicit post primā et scdaz cor-
reptionē. Sic. n. fit i ecclia i excoicatiōib;. Et rō ē q; erran-
tis numer' ois rei h; p̄nci' mediū et finē. Jō accipit vt
sufficiēs ad oia. z. Cor. vl. Ecce iā 3: hoc venio ad vos rē.
Itē pp p̄fectiōes numeri ternarij. Rō aut deuitatiōis ē:
q; cū errāte agēdū a p̄ncipio vt corrigat. Mat. 9. Nō est
opus valētib; medicus: s; male habētibus rē. Et iō nō ē
dimittēdū quicq; videat si curari poterit: s; si nō pōt sa-
nari tē ē dimittēd'. Lu. 19. Ex ore tuo te iudico fne neq;.
Deinde cū dicit. (Lū misero rē.) Scribit qdā familia-
ria. Et p̄mo qdā disponēda circa ipm. Scdo eplam ter-
minat i salute. Dicit ḡ. (Lū misero rē.) Di duo discipuli

crāt apli. Alios misit: q; volēbat q; titus iret ad euz nec
determinat ei tps: s; locū: eo. n. idiguit i adiutorii p̄dica-
tiōis: voluit tñ p̄mitti arthemā ⁊ oñdit qd de eis dispo-
nat. Scdo obiectioni rñdet ibi. (Discāt aut ⁊ vestri rē.)
Apollo iste de quo Act. 19. erat episcopus corinthioz pp
quoz culpā dimisit eos et iuit eretā ad titū: s; correctis
corinthys aplus reuocat eū. Uocat aut zenā legisperitū:
licet et apollo esset valde doctus: q; in iudaismo habuit
hāc dignitatē. Rō aut quare istos vult p̄mitti ⁊ nō titū
est: q; titus necessarius erat apud eretā pp episcopatus:
isti aut nō habebāt aliquā curā. Et dicit. vt nihil illis d̄sit.
Quasi dicat. Si nō habes puideāt subditi tui. Et iō sub-
iungit. Sic discant vestri. s. fideles puidere sicut faciūt
iudei. Et dicit vestri. s. subditi discāt excellere iudeos et
alios de asia q; suis p̄dicatozibus ⁊ indigētibus puideāt.
Et dicit ad vsus necessarios. i. in casibus necessitatis. p.
Tim. 6. Habētes alimēta ⁊ qb' tegamur his p̄tēti sim'.
Rō autem quare p̄sint: est vt nō sint infructuosi. p.
corinth. 9. Quis plantat vineā ⁊ de fructu eius nō edit rē.
Populus ergo si est vt vinea domini debet ferre fructū
nō solū spūalem: sed et temporalē vt exinde cultores su-
stentent: alias essent infructuosi. Mat. 7. Omnis arbor
que non facit fructum bonum excidet rē.

Deinde salutat eos p̄mo ex parte alioz. Scdo rogat q;
salutent alios. Tertio ponit suā. Quātum ad primū di-
cit. Salutant. i. salutem optant. Scdo cū dicit. Qui nos
amant. i. in fide christi existentes: q; non est cōuentio fi-
delis cum infideli. z. par. 19. Impio prebes auxilium et
his qui oderunt dominū amicitia iungeris. Vel qui nos
amant in fide. i. fideli affectu. Ecc. 1. 6. Amico fideli nulla
est comparatio rē. (Gratia dei.) s. que est p̄ncipiū ois
bonozum. Ro. 3. Iustificati gratis per gratiam ipsi' rē.
Et dicit vobis: q; non scribit vni propter vtilitatē ipsi'
tñ: sed propter totam ecclesiam. Deo gratias.

Explicit explanatio deuotissima celi doctoris sanctif-
simi Thome aquinatis ordinis fratruz predicatoruz sup
epistola beatissimi Pauli apostoli ad Titum.

Incipit expositio eiusdē angelici doctoris sancti Tho-
me aquinensis ordinis fratrum predicatorum super epi-
stola apostoli Pauli ad Philemonem.

Prologus.

Seruus si est tibi fidelis

fit tibi quasi aia tua rē. Ecc. 33. Qñdit sa-
piēs tria circa dñm ⁊ fuus. s. qd regraf
ex parte fui. Itē qualis d; eē affectus dñi
ad fuū. Itē qualis vsus fui. Ex pte fui re-
quirīt fidelitas in qua ē bonū fui: q; ⁊ qd est ⁊ oia sua d;
dare dño. Math. 24. Fidelis fu' ⁊ prudēs rē. Et dicit si
ē fidelis: q; fidelitas apud paucos ē. puer. 20. Uix fide-
lē q; inueniet: Talis ḡ fuus d; haberi a dño sicut ami-
cus i affectu. Un̄ dicit. Sit tibi sicut aia tua. Doc. n. ē p;
p̄riū amioz vt eoz aia vna sit i nolēdo ⁊ volēdo. Act.
4. Multitudis credētū erat cor vnū ⁊ aia vna rē. In q̄
dā itelligi q; ē qdā p̄sensus iter dñz ⁊ fuū: q; fuus fidel'
trāsīt in amicū. Usus eius ē vt tractet vt frater: nā fra-
ter ē ⁊ q̄tum ad generationē nature: q; eodem actore.
Job. 31. Si p̄temp̄si subire iudiciū euz fuo meo rē. Ma-
lach. 2. Nunqd nō vnus p̄ oium nostrū: Nunqd nō de'
vnus: Et q̄tum ad generationē gratie que ē eadē. Gal.
3. Quicūq; enim in christo baptizati estis xpm induistis:
non est iudeus neq; grecus: non est seru' neq; liber: nō ē
masculus neq; femia: oēs. n. vos vnū estis i xpo iesu.

Ad philemonem

Mat. 23. Oēs vos fratres estis. Dec autē vba veniunt materie huius eplē. Sicut. n. supra ondit qualr spūales plati habeāt se ad subditos: sic h qualr tēporales dñi ad tpaales suos: et quō seruus fidelis quo ad dñm eius.

CAPIT.

Paulus vincetus christi iesu et timotheus frater: philemoni dilecto adiutori nro: et apie sorori carissime et archippo comilitoni nro et ecclesie q̄i in domo tua ē: gr̄a vobis et pax a deo p̄re nro et dño iesu xp̄o. Gr̄as ago deo meo semp̄ memoriā tui faciēs in orationib⁹ meis audies charitatē tuā et fidē quas habes in dño iesu et in oēs sanctos: vt comunicatio fidei tue enidens fiat in agnitione ois operis boni in christo iesu: gaudiū enī magnū habui et consolationem charitate tua: quia viscera sanctorum requieverunt per te frater. Propter quod multam fiduciam habens in christo iesu imperandi tibi quod ad rem pertinet: propter charitatem magis.

C Ep̄le occasio ex h̄ ē. Apud. n. colossenses qdā xp̄ianus magn⁹ habuit quēdā suū q̄ eū furto fugiēs romā ab apostolo ē baptizatus: p̄ quo et scribit. Et p̄mo ponit salutatio. Sc̄do eplaris narratio. In salutatiōe p̄mo ponit p̄sonas salutātes. sc̄do salutatas. Tertio bona optata. Dicit ḡ. Paulus qd̄ ē nomē venerādū oibus fidelib⁹ q̄ sunt docti ab eo. Vincetus. z. Tim. z. Laboro vsq̄ ad vincula. Nā tūc vincetus erat romē. S̄z iesu xp̄i: vbi ondit cā vinculoz. Laudabile. n. valde ē vincitū eē pp̄ xp̄s: in hoc. n. ē beatificādus. Mat. 5. Beati q̄ p̄secutionē patiunt pp̄ iusticiā zc. p̄. 4. Nemovestz patiat̄ quasi homicida aut fur: aut maledicus: aut alienoz appetitor: si autēz vt christianus nō erubescat: gloriificet autē deum in isto noie Act. 5. Ibat apli zc. Et timotheus frater. Fratres sūt q̄stus ad p̄fectā fidē. Phil. z. Neminē hēo tā vnanimes q̄ sincera affectōe p̄ vob̄ sollicit⁹ sit. Ip̄s at timothēū adiūgit vt facili⁹ ipetret: qz ipole ē p̄ces mltoz n̄ exaudiri.

C Deinde ponit personas salutatas. Et p̄mo ponit p̄sona p̄ncipalis salutata. Secundo adiūcta. Item p̄mo ponit maritū et vxorē q̄ dñiuz dom⁹ habent: quibus obligat̄ fuus. Dilectū dicit pp̄ bona opa. Jo. 15. Hoc ē p̄ceptū meū vt diligatis inuicē zc. Adiutori qz subministrabat sanctis. puerb. 18. Frater q̄ iuuat a fratre q̄st ciuitas firma. Sc̄do ponit p̄sona adiūcta cū dicit. Archippo comilitoni nro q̄ ita erat potēs colossis q̄ oēs christiani erāt sub ymbra eius. Et iō inducit totā ecclesiā ibi: cui⁹ erat ep̄us: sic scribēs. Col. vlti. Dicite archippo. vide ministrū qd̄ accepisti zc. Et dicit. archippo comilitoni: qz oēs p̄lati sunt sicut spūales milites ecclesie. z. Cor. 10. Arma militie n̄e nō sunt carnalia zc. Et addit. Et eccleie zc. Vos sup̄inducit vt moneāt eū ad exaudiendum. Bona optata exponunt vt consuetum est.

C Deinde cū dicit. Gr̄as ago zc. Ponit eplaris narratio: et p̄mo ponit gratiaz actio. Sc̄do petitio ibi. Propter qd̄ zc. Tertio conclusio ibi. Itaqz frater ego zc. Itē p̄mo gr̄az actio ponit. Sc̄do m̄a actiōis gratiarum. ibi. Audies zc. Tertio cām pp̄ quas deo gr̄as agit ibi. Gaudiū. n. magnū zc. Dicit ḡ. gr̄as ago zc. Col. 3. et grati estote. Phil. 4. Lū gr̄az actiōe. q. d. Ita ago gr̄as d̄ p̄teritis: vt oēs tñ p̄ futuris. Et iō dicit. Semp̄ memoriā

tui faciēs zc. Phil. 1. Eo q̄ habeā vos in corde et in viculis meis zc. Esa. 49. Nūqd̄ pōt mlter obliuisci ifatē suū zc. **C** Ponēdo autē mām gr̄az actiōis et oratiōis ondit qd̄ p̄ eo petēdo orat. Nā autē hui⁹ erat necessaria et bona philemoni et charitas et fides: sine. n. charitate nihil aliorū valet: et p̄ eā oia habent. p̄ corin. 13. Si linguis hoīuz loquar zc. Itē sine fide nullus deū amare pōt: qz nō cognoscit vere deū. De spe autē mētiōē nō facit: qz media ē: et in his itelligit. S̄z i q̄ habes fidē et charitatē: In dño iesu p̄ cor. vlti. Si q̄s nō amat dñm n̄z iesu xp̄s anathema sit zc. Et h̄ ē necessariū: qz ex xp̄o dulcius dilecto d̄riat̄ dilectio ad mēbra: qz nō diligit caput q̄ n̄ diligit mēbra. p̄ Jo. 4. Qui nō diligit fratrem suū quē videt: deū quem nō videt quō pōt diligere zc. Et i oēs sanctos. fides in itur doctrine. put ē manifestata p̄ xp̄m: qz deus nemo vidit vnq̄. Jo. 1. et 14. Creditis in deū et in me credite. Et iō p̄ fidē habem⁹ xp̄m. S̄z q̄ ad sanctos p̄tinet pōt intelligi dupliciter. Uno mō qz ex fide quā h̄nt ad xp̄m p̄cedūt obsequia p̄fecta sanctis. Vel fides p̄sistit in diuinitate p̄ncipaliter. put ē annūciata p̄ xp̄s: s̄z nō solū p̄ xp̄m: s̄z ēt per sanctos. Mat. 28. Eūtes ḡ docete oēs gētes zc. Debem⁹ ḡ credere nō solū dicta p̄ xp̄m: s̄z ēt p̄ sc̄tos. Deb. z. Que eū in ituz accepisset enerrari p̄ dñm ab eis q̄ audierunt in nos p̄firmata ē. **C** Ut cōicatio fidei zc. **C** p̄tinuat dupliciter. Uno. n. mō vt sit signū. Et ē sensus vt cōicatio zc. i. tāta ē charitas tua: vt cōicatio fidei tue zc. **C** **C** Gratias ago et memoriā zc. vt. s. ondat qd̄ p̄ eo petat orando. Et pōt itelligi cōicatio fidei dupliciter. **C** **C** qz i fide cōicabat cū oib⁹ sanctis nō h̄ns aliā fidē nouaz vt heretici. p̄ cor. 1. Idip̄s dicatis oēs zc. Vel cōicatio qua bona cōicatio sanctis p̄cedēs ex fide. p̄ Tim. vlti. Diuinitibus hui⁹ seculi p̄cipe nō alta sapere nec sperare i incerto diuinitiaz: s̄z i deo viuo q̄ p̄stat nobis zc. **C** Euidēs fiat. i. vt bonū latēs i corde euidēs fiat p̄ bona opa. **C** In agnitiōe ois boni. s. qd̄ a te fit. Et h̄ i iesu xp̄o. i. p̄ iesu xp̄o. Jac. z. Vide mibi fidē tuā sine opib⁹. et ego tibi ondas ex opib⁹ fidem meā zc. Vel alr. Multa sunt opa in mundo q̄ sunt bona hoībus: et tñ deo nō sunt bona: qz nō recte fiūt. puer. 14. Est via q̄ v̄t homini recta: nouissima autē eius deducit ad mortē zc. Eccles. 8. Vidi impios sepultos q̄ etiaz cū adhuc viuerēt in loco sancto erāt et laudabant̄ i ciuitate quasi iustoz opeoz. S̄z hoc manifestat̄ p̄ fidē rectam q̄n̄ p̄sequit̄ premiuz a deo q̄ nō remunerat nisi recta. Et iō dicit. In agnitione. i. vt hoc euidens fiat qz cognoscas omne bonū. Vel qz cognoscat̄ in te omne bonum qd̄ est fruitio diuinitatis. Exo. 33. Ostēdā tibi oē bonū. Sap. 7. Uenerunt mibi oia bona pariter cum illa zc. **C** Lā autē pp̄ quā gratias agit ē gaudiū. Et iō dicit. Gaudiū enī magnū zc. 3. Jo. ca. vnico. Maiorē hoīz gr̄am nō habeo: quā vt audiā filios meos in veritate ambulare. Hoc enī gaudiūz alleuiabat p̄suras suas. Un̄ addit. Et solatiōnē zc. ps. Sc̄dm̄ multitudinē doloz meoz i corde meo solatiōes tue letificauerunt aiām meāz. Lūius rōnem assignat dicens. Quia viscera zc. Col. 3. Induite vos ḡ sicut electi dei sancti et dilecti viscera misericordie benignitatis zc. 3. Jo. c. vnico. Charissime fideliter agis q̄qd̄ operaris in fratres: et hoc in peregrinos zc.

C Deinde cū dicit. Propter qd̄ zc. Ponit petitio: et p̄mo fiducia petēdi. Sc̄do ipsa petitio ibi. Obsecro zc. Tertio ei⁹ rō ibi. Forsitā zc. Dicit ḡ. Propter qd̄. i. qz sic abūdas charitate. multā fiduciā zc. Non ex me s̄z ex auctoritate iesu xp̄i i cui⁹ fide te genui. Et iō possuz tibi impare vt p̄: s̄z qd̄ ad rē. s. tuā p̄tinet vel cōmunē: als platus nō h̄z potestātē imperandi sibi quicq̄ nisi qd̄ vel est ad eius vtilitatem vel ecclesie vel bonoz moī xp̄ians